

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 4. marca 2021 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Mejni nadzor, azil in priseljevanje – Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma – Poizvedba v schengenskemu informacijskemu sistemu (SIS) pri obravnavanju prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki jo je vložil državljani tretje države, za katerega je bil v tem sistemu razpisan ukrep zavrnitve vstopa – Člen 25(1) – Zakonik o schengenskih mejah – Pogoji za vstop državljanov tretjih držav – Člen 6(1) in (5) – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 7 in člen 24(2) – Zavrnitev podaljšanja dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine z obrazložitvijo, da istovetnosti prosilca ni bilo mogoče zanesljivo ugotoviti“

V zadevi C-193/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Malmöju, ki na prvi stopnji odloča o zadevah na področju priseljevanja, Švedska) z odločbo z dne 15. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 27. februarja 2019, v postopku

A

proti

Migrationsverket,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, N. Piçarra (poročevalec), D. Šváby, S. Rodin, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za A T. Bodin, advokat,
- za Migrationsverket C. Bexelius in H. Forssell, agenta,
- za švedsko vlado najprej J. Lundberg, A. Falk, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz in H. Shev, nato pa H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, H. Shev, agentke,

* Jezik postopka: švedščina.

- za nizozemsko vlado M. Bulterman in M. de Ree, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo G. Wils, K. Simonsson in G. Tolstoy, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila podpisana v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990 in začela veljati 26. marca 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 (UL 2010, L 85, str. 1) (v nadaljevanju: KISS) in Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2016, L 77, str. 1; v nadaljevanju: Zakonik o schengenskih mejah).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A, gambijskim državljanom, in Migrationsverket (urad za migracije, Švedska) glede odločbe zadnjenavedenega o zavrnitvi prošnje osebe A za podaljšanje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine z obrazložitvijo, da njegove istovetnosti ni bilo mogoče zanesljivo ugotoviti.

Pravni okvir

Pravo Unije

KISS

- 3 Člen 25(1) KISS določa:

„Kadar država članica obravnava izdajo dovoljenja za prebivanje, sistematično opravi iskanje v schengenskem informacijskem sistemu [(SIS)]. Kadar država članica obravnava izdajo dovoljenja za prebivanje tujcu, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa, se najprej posvetuje z državo članico, ki je ukrep razpisala, in upošteva njene interese; dovoljenje za prebivanje se izda samo iz tehtnih razlogov, zlasti humanitarnih ali takih, ki izhajajo iz mednarodnih obveznosti.

Kadar se dovoljenje za prebivanje izda, država članica, ki je razpisala ukrep, ukrep prekliče, vendar lahko tega tujca uvrsti na nacionalni seznam razpisanih ukrepov.“

Zakonik o schengenskih mejah

- 4 V skladu s členom 1, drugi odstavek, Zakonika o schengenskih mejah ta zakonik „določa tudi pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Unije“.

5 Člen 6 tega zakonika, naslovljen „Pogoji za vstop državljanov tretjih držav“, določa:

„1. Za načrtovano bivanje na ozemlju držav članic, ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnom obdobju, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:

(a) posedovati morajo veljavno potno listino, ki imetniku dovoljuje prehod meje in izpolnjuje naslednji merili [...];

[...]

(d) ne gre za osebe, za katere je bil v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa;

(e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti če v nacionalni zbirki podatkov držav članic na isti podlagi ni bil razpisan noben ukrep zavrnitve vstopa.

[...]

5. Z odstopanjem od odstavka 1:

[...]

(c) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo enega ali več pogojev iz odstavka 1, lahko država članica dovoli vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov, na podlagi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. Kadar je bil glede takega državljana tretje države razpisan ukrep iz odstavka 1(d), država članica, ki mu je dovolila vstop na svoje ozemlje, o tem obvesti druge države članice.“

Švedsko pravo

6 Člen 1 poglavja 2 utlänningslag (zakon o tujcih) 2015 (SFS 2005, št. 716) določa:

„Tujec, ki vstopi v Švedsko ali prebiva v njej, mora imeti potni list.“

7 Člen 3, prvi odstavek, poglavja 5 tega zakona določa:

„Dovoljenje za prebivanje se s pridržkom določb členov od 17 do 17b izda:

1. vsakemu tujemu državljanu, čigar zakonec ali zunajzakonski partner je rezident ali mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje na Švedskem,

[...]“

8 Člen 8 poglavja 5 navedenega zakona določa:

„Dovoljenje za prebivanje, izdano tujcu v skladu s členom 3, prvi odstavek, točka 1, [...], se ob izdaji prve odločbe časovno omeji, razen če:

1. tujec že dolgo ne živi v tujini s svojim zakoncem ali partnerjem, ali

2. se na drug način jasno izkaže, da razmerje dejansko obstaja.

[...]“

9 Člen 16, prvi odstavek, poglavja 5 zakona o tujcih določa:

„Tujec, ki mu je na podlagi člena 8 izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi družinskega razmerja, lahko pridobi novo dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje iz tega razloga le, če zadevno razmerje še traja.“

10 Člen 17a, prvi in drugi odstavek, poglavja 5 tega zakona določa:

„V okoliščinah, navedenih v členu 3, se izdaja dovoljenja za prebivanje lahko zavrne, če:

1. se naklepno navedejo neresnične informacije ali če se okoliščine namerno zamolčijo, kadar so te informacije oziroma te okoliščine pomembne za pridobitev dovoljenja za prebivanje; [ali]
2. je edini cilj posvojitve ali sklenitve zakonske zveze ali zunajzakonske zveze, da tujec pridobi pravico do prebivanja; ali
3. tujec pomeni grožnjo za javni red ali varnost.

Izdaja dovoljenja za prebivanje se lahko zavrne tudi v okoliščinah, navedenih v členu 3, prvi odstavek, točka 1 [...], če:

1. zakonca ali partnerja ne živita skupaj oziroma ne nameravata živeti skupaj;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 11 Švedski organi so 9. decembra 2013 osebi A, ki je gambijski državljan, izdali dovoljenje za začasno prebivanje, da bi se pridružil svoji ženi s švedskim državljanstvom.
- 12 A je pred vstopom na švedsko ozemlje vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje in s predložitvijo potnega lista svoje države izvora dokazal svojo istovetnost.
- 13 A je 9. novembra 2015 pri uradu za migracije vložil prošnjo za podaljšanje tega dovoljenja za začasno prebivanje.
- 14 Urad za migracije je med obravnavo te prošnje od norveških organov pridobil informacije, da je bila zadevna oseba pridržana na Norveškem, kjer je uporabljala več lažnih identitet. Poleg tega naj bi bila zadevna oseba pod eno od teh identitet na Norveškem obsojena na kazen odvzema prostosti zaradi posedovanja in prodaje mamil ter z Norveške dokončno izgnana, v SIS pa naj bi bil zanjo razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje. Dodatno naj bi bila pod to identiteto na Švedskem vpisana neka druga prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje, vložena v Dakarju (Senegal), ki naj bi bila zavrnjena z obrazložitvijo, da je temeljila na navidezni sklenitvi zakonske zveze.
- 15 Iz odgovorov predložitvenega sodišča na zahteve Sodišča za pojasnila je razvidno tudi, da sta A in njegova žena, ki je švedska državljanica, od 13. februarja 2018 razvezana in nimata skupnih otrok. Navaja, da A odslej živi v zunajzakonski skupnosti z norveško državljanico, s katero ima dva mladoletna otroka, ki sta prav tako norveška državljanca.

- 16 Predložitveno sodišče je v odgovorih na zahteve za pojasnila pojasnilo tudi, da imajo norveški državljani na Švedskem „skoraj enake pravice do prebivanja kot švedski državljani“ na podlagi Nordijske unije potnih listov, katere pogodbeni stranki sta med drugim Kraljevina Švedska in Kraljevina Norveška, in da je na dan, ko se je obravnavala prošnja za podaljšanje dovoljenja za prebivanje, edina navezna okoliščina, ki jo je navedel A, ta, ki ga povezuje s temi norveškimi državljani. Dodaja, da čeprav je v nacionalnih registrih prebivalstva navedeno, da ti nimajo stalnega prebivališča na Švedskem, se ta informacija „lahko kadar koli spremeni in torej ni nujno natančna“, saj „je mogočih več razlogov za vpis osebe kot izseljene“. Pojasnjuje pa, da je A še vedno vpisan, kot da ima stalno prebivališče v Malmöju (Švedska).
- 17 Urad za migracije je z odločbo z dne 2. junija 2017 zavrnil prošnjo osebe A za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje, zlasti ker njegova istovetnost ni bila dokazana.
- 18 A je zoper to odločbo vložil tožbo pri Förvaltningsrätten i Malmö, Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Malmöju, ki na prvi stopnji odloča o zadevah na področju priseljevanja, Švedska).
- 19 Predložitveno sodišče se sprašuje o zahtevah, ki izhajajo iz prava Unije glede ugotovitve istovetnosti državljan tretje države, čigar prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki je bila vložena, ko je bil ta državljan tretje države že na nacionalnem ozemlju, ni utemeljena niti z razlogi za mednarodno zaščito niti s humanitarnimi razlogi, ampak z razlogom združitve prosilca z družino. To sodišče zlasti sprašuje, ali pravo Unije zahteva, da se istovetnost prosilca, ki je državljan tretje države, zanesljivo ugotovi, da se mu lahko izda tako dovoljenje, tudi če že prebiva na nacionalnem ozemlju.
- 20 To sodišče navaja, da je treba po švedskem pravu za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki ni utemeljeno niti z razlogi za mednarodno zaščito niti s humanitarnimi razlogi, predložiti dokaz, da je istovetnost prosilca zanesljivo ugotovljena s potnim listom, ki je veljaven v obdobju zaprosenega dovoljenja za prebivanje. Izjeme od tega pravila naj bi bile sicer dovoljene, vendar v položajih, ki niso taki, kot je ta iz postopka v glavni stvari.
- 21 Predložitveno sodišče navaja, da je Migrationsöverdomstolen (višje sodišče, ki odloča o zadevah na področju priseljevanja, Švedska) na eni strani v sodbi št. MIG 2011:11 z dne 12. maja 2011 razsodilo, da je treba za to, da se državljanu tretje države izda dovoljenje za prebivanje za določen čas na podlagi navezne okoliščine s Kraljevino Švedsko, zlasti zakonske zveze, prej zanesljivo ugotoviti istovetnost prosilca, saj je ta pogoj nujen za izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz KISS in Zakonika o schengenskih mejah. Navaja tudi, da je na drugi strani to višje sodišče razveljavilo sodbo Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Stockholmu, ki na prvi stopnji odloča o zadevah na področju priseljevanja, Švedska), v kateri je bilo razsojeno, da zaradi KISS in Zakonika o schengenskih mejah ni mogoče uporabiti nižjega standarda za dokazovanje istovetnosti, ki ga dopušča člen 16f lag om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (zakon o začasnih omejitvah možnosti pridobitve dovoljenja za prebivanje na Švedskem) (SFS 2016, št. 752), ki se izrecno nanaša na izdajo dovoljenja za prebivanje zaradi študija v okviru sekundarnega izobraževanja. Migrationsöverdomstolen (višje sodišče, ki odloča o zadevah na področju priseljevanja) je pojasnilo tudi, da obveznost zanesljive ugotovitve istovetnosti, ki jo je navedlo v sodbi št. MIG 2011:11 z dne 12. maja 2011, velja le za prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki jih vložijo državljani tretjih držav, ki še niso na švedskem ozemlju.
- 22 Glede na navedeno je Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Malmöju, ki na prvi stopnji odloča o zadevah na področju priseljevanja, Švedska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali določbe [KISS], vključno zlasti z določbami o sistematičnem iskanju v [SIS], in Zakonika o schengenskih mejah, vključno zlasti s tam določeno zahtevo po imetništvu veljavnega potnega lista, pomenijo ovire za izdajo dovoljenj za prebivanje na podlagi vlog, oddanih na Švedskem, ki ne temeljijo na zaščiti ali humanitarnih razlogih, kadar identiteta ni jasno ugotovljena?

2. Če je odgovor pritrdilen, ali lahko izjemo glede določanja identitete urejata nacionalno pravo ali sodna praksa?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali pravo Unije določa kakršno koli odstopanje?“

Postopek pred Sodiščem

- 23 Sodišče je odločilo, da bo zaradi zdravstvenih tveganj, povezanih s pandemijo koronavirusa, odločilo brez obravnave, zato je strankam in zainteresiranim subjektom iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije postavilo več vprašanj za pisni odgovor, na katera so odgovorili A, urad za migracije, švedska vlada in Evropska komisija.

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 24 Švedska vlada trdi, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten, ker, prvič, naj dejansko stanje in pravni okvir spora o glavni stvari, ki bi Sodišču omogočila, da koristno odgovori na postavljena vprašanja, v predložitveni odločbi ne bi bila zadostno predstavljena. Drugič, iz te odločbe naj ne bi bilo razvidno razmerje med zahtevano razlago prava Unije in dejanskim stanjem oziroma predmetom spora o glavni stvari, še toliko bolj, ker se v tem sporu z nacionalnimi predpisi, ki se uporabljajo, zahteva, da prosilec za izdajo dovoljenja za prebivanje predloži zanesljiv dokaz o svoji istovetnosti, saj pogoji, pod katerimi se sprejme istovetnost, ki ni gotova, niso izpolnjeni. Nazadnje, iz predložitvene odločbe naj tudi ne bi bila jasno razvidna povezava med določbami prava Unije, katerih razlaga se zahteva, in določbami nacionalnega prava, ki se uporabljajo v sporu o glavni stvari, zato naj bi bilo težko ugotoviti, zakaj naj bi bila vprašanja za predhodno odločanje upoštevna za rešitev spora o glavni stvari.
- 25 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve iz postopka v glavni stvari presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče, če se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, načeloma dolžno odločati (glej zlasti sodbi z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 97, in z dne 19. decembra 2019, Junqueras Vies, C-502/19, EU:C:2019:1115, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 26 Iz tega sledi, da za vprašanja o razlagi prava Unije, ki jih postavi nacionalno sodišče v dejanskem in pravnem okviru, za katerega opredelitev je samo odgovorno in katerega pravilnost Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko predlog nacionalnega sodišča zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom iz spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej zlasti sodbi z dne 19. decembra 2019, Airbnb Ireland, C-390/18, EU:C:2019:1112, točka 29, in z dne 24. oktobra 2018, XC in drugi, C-234/17, EU:C:2018:853, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 27 V obravnavanem primeru je predložitveno sodišče navedlo razloge, iz katerih meni, da je razlaga določb KISS v zvezi z iskanjem v SIS in določb Zakonika o schengenskih mejah, v skladu s katerimi mora vsak državljan tretje države posedovati potno listino, ki je veljavna v celotnem obdobju zaprosenega bivanja, nujna za rešitev spora, o katerem odloča. Sodišču je predložilo tudi zadostne dejanske in pravne elemente, da lahko koristno odgovori na postavljena vprašanja. Tako ni razvidno, da vprašanja za razlago teh določb nimajo nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom iz spora o glavni stvari ali da bi se nanašala na hipotetičen problem. Poleg tega je povezava med določbami

prava Unije, katerih razlaga se zahteva, in nacionalnimi določbami, ki se uporabljajo v sporu o glavni stvari in ki se nanašajo na zahteve v zvezi z dokazom o istovetnosti prosilca za izdajo dovoljenja za prebivanje, jasna glede na nacionalno sodno prakso, v kateri se obravnavajo te zahteve in ki je navedena v točki 21 te sodbe ter katere cilj je, kakor je navedlo tudi predložitveno sodišče, izpolniti obveznosti, ki izhajajo iz KISS in Zakonika o schengenskih mejah.

28 Iz tega sledi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 29 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba določbe KISS, zlasti njen člen 25(1), in/ali Zakonika o schengenskih mejah razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, v skladu s katero se lahko dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine, za katero je na ozemlju te države članice zaprosil državljani tretje države, za katerega je v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje, in katerega istovetnosti ni bilo mogoče ugotoviti z veljavno potno listino, izda, podaljša ali obnovi.
- 30 Prvič, člen 25(1), prvi pododstavek, KISS določa, da mora država članica, ki namerava izdati dovoljenje za prebivanje, sistematično opraviti iskanje v SIS, kadar pa je za prosilca razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje, lahko ta država dovoljenje za prebivanje izda le „iz tehtnih razlogov, zlasti humanitarnih ali takih, ki izhajajo iz mednarodnih obveznosti“, po tem, ko se je posvetovala z državo članico, ki je ukrep razpisala, in upoštevala njene interese. Iz drugega pododstavka te določbe izhaja, da kadar se dovoljenje za prebivanje izda, država članica, ki je razpisala ukrep, ukrep prekliche, vendar lahko tega tujca uvrsti na nacionalni seznam razpisanih ukrepov.
- 31 Namen teh določb je tako preprečiti položaje, v katerih bi bilo državljanu tretje države izdano dovoljenje za prebivanje, čeprav je zanj v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje (glej zlasti sodbo z dne 16. januarja 2018, E, C-240/17, EU:C:2018:8, točka 38).
- 32 V določbah člena 25(1) KISS pa niso določeni pravni pogoji, ki jih mora tak državljani izpolnjevati, da lahko vstopi na schengensko območje in biva na njem, kar velja tudi za ugotovitev njegove istovetnosti.
- 33 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 62 sklepnih predlogov, mehanizem predhodne poizvedbe iz člena 25(1) KISS ne povzroči, da se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje, ki jo je vložil državljani tretje države, za katerega je v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje, sistematično zavrne. Država članica, v kateri je ta državljani vložil tako prošnjo, ima namreč po tem, ko je upoštevala interese države članice, ki je ukrep razpisala, še vedno možnost, da navedenemu državljanu to dovoljenje za prebivanje izda zgolj iz „tehtnih razlogov“.
- 34 Čeprav je v zvezi s tem že iz te določbe razvidno, da je njen namen, da se razlogi, iz katerih lahko država članica državljanu tretje države, za katerega je v sistemu SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje, izda dovoljenje za prebivanje, omejijo zgolj na „tehtne razloge“, in da so med temi razlogi izrecno navedeni „humanitarni[...] ali taki[...]“, ki izhajajo iz mednarodnih obveznosti“, to vendarle ne pomeni, da sta ti vrsti razlogov taksativni. Ker so ti razlogi podani s prislovom „zlasti“, se ne morejo šteti za izčrpane.
- 35 Kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 66 sklepnih predlogov, lahko razlogi, ki se nanašajo na spoštovanje temeljnih pravic zadevnega državljanu tretje države, zlasti pravice do spoštovanja družinskega življenja in otrokovih pravic, kot so določene v členih 7 in 24 Listine

Evropske unije o temeljnih pravicah, ki jo morajo države članice spoštovati pri izvajanju KISS, ki je sestavni del prava Unije na podlagi Protokola št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen k Pogodbama (UL 2010, C 202, str. 290), spadajo k pojmu „tehtnih razlogov“ v smislu te določbe.

- 36 Iz tega sledi, da člena 25(1) KISS ni mogoče razlagati tako, da državam članicam preprečuje, da izdajo dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine, zgolj zato ker istovetnosti zadevnega državljana tretje države ni mogoče zanesljivo ugotoviti z veljavno potno listino.
- 37 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 58 sklepnih predlogov, je treba člen 25(1) KISS razlagati tako, da se ne uporablja le za prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje, ampak tudi za prošnjo za podaljšanje ali obnovitev takega dovoljenja, ki jo vloži državljan tretje države, ki je že na ozemlju zadevne države članice.
- 38 Zato mora pristojni nacionalni organ pred podaljšanjem ali obnovitvijo dovoljenja za prebivanje opraviti poizvedbo v SIS, kadar pa je za prosilca v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje, se mora ta organ posvetovati z državo članico, ki je ukrep razpisala, in upoštevati njene interese, pri čemer se lahko tako dovoljenje za prebivanje podaljša le iz „tehtnih razlogov“ v smislu člena 25(1) KISS, kot je bil razložen v točki 35 te sodbe.
- 39 Pristojni organ države članice, ki je ukrep razpisala, mora v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU, sprejeti stališče o izdaji, podaljšanju ali obnovitvi dovoljenja za prebivanje zadevnemu državljanu tretje države v razumnem roku, ki je prilagojen posameznemu primeru, tako da ima dovolj časa za pridobitev upoštevanih podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2018, E, C-240/17, EU:C:2018:8, točka 53).
- 40 Drugič, v zvezi z Zakonikom o schengenskih mejah je treba spomniti, da člen 6(1)(a) tega zakonika državljanom tretjih držav pri prehodu zunanjih meja držav članic za bivanje na schengenskem območju, „ki ni daljše od 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni“, nalaga, da morajo posedovati veljavno potno listino, ki imetniku dovoljuje prehod meje.
- 41 Iz tega sledi, da Zakonik o schengenskih mejah ne ureja položajev državljanov tretjih držav, kot je položaj tožeče stranke iz postopka v glavni stvari, ki je že na ozemlju države članice in ima dovoljenje za prebivanje v tej državi članici zaradi združitve družine (glej v tem smislu sodbo z dne 22. oktobra 2009, Zurita García in Choque Cabrera, C-261/08 in C-348/08, EU:C:2009:648, točka 45).
- 42 Na podlagi navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da:
- je treba člen 25(1) KISS razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero lahko država članica dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine, za katero je na ozemlju te države članice zaprosil državljan tretje države, za katerega je v SIS razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje in katerega istovetnosti ni bilo mogoče ugotoviti z veljavno potno listino, izda, podaljša ali obnovi, če so bili pri tem po predhodnem posvetovanju z državo članico, ki je ukrep razpisala, upoštevani njeni interesi, in je dovoljenje za prebivanje izdano, podaljšano ali obnovljeno zgolj iz „tehtnih razlogov“ v smislu te določbe.
  - je treba Zakonik o schengenskih mejah, zlasti njegov člen 6(1)(a) razlagati tako, da se ne uporablja za državljana tretje države, ki se znajde v takem položaju.

Drugo in tretje vprašanje

- 43 Glede na odgovor na prvo vprašanje, na drugo in tretje vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 25(1) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila podpisana v Schengenu (Luksemburg) 19. junija 1990 in je začela veljati 26. marca 1995, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 265/210 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero lahko država članica dovoljenje za prebivanje, za katero je na ozemlju te države članice zaprosil državljani tretje države, za katerega je v schengenskemu informacijskemu sistemu razpisan ukrep zavrnitve vstopa na schengensko območje in katerega istovetnosti ni bilo mogoče ugotoviti z veljavno potno listino, izda, podaljša ali obnovi zaradi združitve družine, če so bili pri tem po predhodnem posvetovanju z državo članico, ki je ukrep razpisala, upoštevani njeni interesi, in je dovoljenje za prebivanje izdano, podaljšano ali obnovljeno zgolj iz „tehtnih razlogov“ v smislu te določbe.

Uredbo (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) in zlasti člen 6(1)(a) tega zakonika je treba razlagati tako, da se ne uporablja za državljane tretje države, ki se znajde v takem položaju.

Podpisi